

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 : 50 :
Negyedévre . . . . . 2 : :
Egy hónapra . . . . . 1 : :
Egyes szám ára 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRÖNOVITZ.**

Hirdetési díj:

10 soros hirdetés 5 kr. Nagyobb terjedelmű többeszer
hirdetések alkú szerinti jutányos áron vételnek fel.

Csendőrség külterületeinken.

— Két közlemény. —

Debreczen, július 25.

I.

Az új bűnvádi perrendtartás életbe léptetése óta rendőrségünknek tetemesen megszorodott a teendője. Kihágásokat, bűnyűgyeket, melyeket eddig 3 kerületi kapitányság és a mezőrendőrség intézett el, az új törvény a január elsején felállított bűnyűgyi osztály hatáskörébe utalta. Azt a dolgot tehát, melyet eddig 4 rendőrkapitány és öt fogalmazó végzett, végez jelenleg 1 kapitány és három fogalmazó.

Daczára az óriási munka anyagnak, konstatáljuk, hogy a rendőrtisztviselők működése eredményes. A közbiztonság a rendőrök számához viszonyítva kielégítő s csupán a külterületeken hagy fel kívánni valót.

A debreczeni királyi ügyész Simonffy Béla is a külterületekre vonatkozólag nem tartja kielégítőnek a közbiztonsági szolgáltatást.

A rendőrséghez intézett átirataiban hangsúlyozni szokta, hogy a közbiztonság, tekintettel más városokra, Debreczen külterületein gyenge lábon áll.

És hogy ez így van, ennek egyedüli oka a rendőrség gyengesége. — A rendőrség hatásköréből; tehát ki kell venni a külterületeket s azt egy a Hor-

tobágyon felállítandó csendőrségre kell bízni.

Egyik múlt számunkban a rendőrség ügyével foglalkozva már említettük, hogy a város külterületein a közbiztonság fellett egy lovas felügyelő ellenőrzése mellett 18 lovasrendőr őrködik.

Akkor csak a szoros értelemben vett Debreczen városáról szólottunk, s a külterületeket mellőztük. Most azonban, mikor cikkünk címéből is olvasható, azt a kérdést tárgyaljuk, vajjon megbízhatjuk-e külterületeinken a lovas rendőrség gyengesége miatt a közbiztonsági szolgálatok végzésével a magyar királyi csendőrséget, önkéntelen is felvetődik a kérdés, miért nem tudja a Debreczen városi rendőrség a külterületek tolvajait, — betörőit féken tartani?

A királyi ügyészség nem keresi az okokat, csak hivatkozik a folytonosan ismétlődő bűncselekmények listájára, melyeknek megakadályozására a rendőrség képtelen.

Az ok pedig a csekély számban rejlik. Tizenhét lovas rendőr, ha erejét emberfeletti módon megfeszíti, sem képes azt a végtelen sík pusztát ügygondozni, hogy ott büntetendő cselekmények egyáltalán, vagy pedig csak ritkán forduljanak elő.

Hiszen míg a szolgálatban levő leányosság a külterületnek kétharmad részét nagy nehezen átportyázza, a másik

részén nyugodt lelkiismerettel követhet el lopást, rablást, gyilkosságot bármely gazember, — hiszen nincsen mitől tartani.

A lovasrendőrök csekély számát ismervén a rovott multuak, tudják azt is, hogy arra a helyre, a hol már egyszer átvonult a lovas járőr, többé vissza nem jön. Innen lehet azután kimagyarázni, hogy a külterületen nem ritka eset az utasok, kocsik megtámadása, életveszélyes fenyegetés, stb. stb. Csak hogy ennek nem a rendőrség gyengesége, — hanem számbeli kicsinyisége az oka.

Próbálna csak meg a tekintetes városi tanács a külterületek őrzőinek számát még 18-al felemelni, egész biztosan állíthatjuk, hogy a kihágások, de főleg a bűnesetek száma egy fél év alatt 80%-al fog csökkenni.

Nem az erélytelenségben, hanem a számbeli csekélységben kell keresni a bűnesetek szaporodását.

Nem drága patikai szerrel orvoslandó a seb, hanem erélylyel és gyors intézkedéssel, a melynek első sorban a létszám felemelésénél kell megnyilatkozni.

Már 1886-ban tervezte Debreczen városa, hogy a hortobágyi pusztán csendőr őrséget állít fel, még pedig egy őrsvezetővel és 6 lovascsendőrrel, de ezt a tervet elejtette a tanács, s helyette

A Mikulás faczipője.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

— Elbeszélés egy híres ember életéből. —

Németből fordította: **Kalocsa Róza.**

(Folytatás.)

Különb, ha irt is valamit, azt ugyan bátran hagyhatta szanaszélylyel, mert még gyakorlottabb szemek is mint a tejtésőválo Niczikáé sem tudta volna nyitját találni ennek az olvashatatlán hieroglyphoknak, melyek avatlatlanok előtt teljesen kibetűzhetetlenek valának.

Hanem Montard apó és unokáján kívül másoknak bizony nem volt valami nagyon kellemes a vendég jelenléte.

Elsőször is es mindenk előtt Niczikának a két kérése volt nagyon elégedetlen, kik eleintén gyanus tekintetekkel méregettek az idegent már messziről, ha azt megpillantották.

De a féltékenység érzése nemsokára megszűnt, mert hiszen ilyen vampyrt csak nem szerethet meg az az üde, piros arcú Niczikai!

Ugyan nézzétek már azt a vampyrt, mondogatták a fürdővendégek is, ha véletlenül, átvollról megpillantották azt a magános vándort!

De sajtáságos külsejénél még kevésbé bocsátottak meg neki szokatlan visszavonultságát!

Mert az a félelmes, magába vonuló ember, a ki inkább hasonlított kísértethez, mint megtestesült valóságához, úgy futott az emberi társaságtól, mint valami világosságot kerülő gonosztevő gyilkos!

Hogy a róla keringő csufolódásokból, vagy veszett hírekkel eljutott a Nikolo ur füleibe valami, azt nem tudni, tény az, hogy biz ő azzal legkevésbé sem törődött.

Igy telt el néhány hét. Egy reggelen nem hangzott a Niczikai faczipőjének kopogása olyan gyors futásokkal, sem dala nem csengett végig a házban már korán reggel, mint máskor.

E helyett szemei ki voltak sirva, mikor Nicolo urnak bevitte nagyon is szerény reggelijét, ez még éppen nagyon szorgos munkával volt elfoglalva, mert elefántcsontból faragott ki egy törfogantyát.

Mindamellet finom zenei hallásával rögtön észre vette, hogy a kis parasztlány hangja nem úgy cseng, mint máskor és mikor munkájáról föltekintett, látta, habár Niczikai gyorsan lesütötte szemeit, hogy biz azok zavarsaknak és kivörösödteknek látszanak.

Mi baj? kis lányom! kérdezte részvétel. Miért sirtál?

Niczikai motyogott valamit a füstös konyháról, de Nicolo ur, daczára nagyfoku szorakozottságának, mintha mégis megbirta volna különböztetni a könnyek nyomait a konyha füstölésétől.

— Miért sirtál Niczikai? — ismételte a vendég csökönyösen. Valami baj ért talán?

Niczikai most feltekintett reá és szép szemeiben még most is csillogtak a könnyek.

— Jaj Istenem! nagyon, nagyon nagy baj ért engemet, jaj! olyan szerenszétlen vagyok, zokogta,

Nicolo urnak csodás, nagy fekete szemei őszinte részvétellel tükröztek vissza.

— Há mi az a nagy baj? Niczikai! kérdezősködött tovább.

Niczikai hallgatott.

— Vagy úgy! monda Nicolo ur, el tudom már magamnak képzelni, bizonyosan összekoczdát a szeretőddele? Haragszik reád? Azzal fenyegetett, hogy rád sem néz többet? Ne busulj lányom, visszajön az esze nélkül.

Niczikai szomorúan csóvalta fejecskejét.

— Dehogy, Mikulás ur, bizony nem az a baj. De soha sem jön többet vissza az a szegény Keori, az én gyerekkori jótszótársam, és ha elhagy is, nem ő az oka. Elvisszik katonának, mert a sorshuzáson rossz számot húzott ki! Ki tudja, hová? milyen messzire? Sokan nem jöttek már vissza arról a messze, forró vidékről. Jaj Istenem, talán sohasem látjuk többé egymást!

— Ej no, hiszen allíthat jó pénzért maga helyett mást.

— Azt tehetné, de hol vegye annyi temérdek pénzt?

felállította az igen kitűnően bevált lovas mezőrendőrökét.

Természetes, hogy a város 14 év alatt óriásit haladt. A mi még az első 10 évben jó, mondhatni kifogástalan volt, az ma már kifogásolható, csak hogy ebből nem az következik, hogy az egész intézmény hasznavethetetlen.

Tessék megszaporítani a lovas rendőrök létszámát legalább 15-el, akkor az ügyesség is hamarosan megelégedésének fog kifejezést adni s a bűncselekmények száma a minimumra redukálódik.

Mert az semmiképen sem engedhető meg, hogy Debreczen törvényhatósági város külterületére a csendőrségnek beavatkozási s nyomozási jog adassék!

Ez ellen tiltakozni kell a város minden polgárának!

Hogy miért, azt a következő cikkben tárgyaljuk.

Debreczen, július 25.

Szell Kálmán vergődése. A háló, melybe Szell Kálmán a 900 éves ünnepégek ügyében kiadott bizalmas közleményével keveredett, mind szűkebbre szorult a nagy férfi körül s ha meg nem is folytja, de ugyan csak sok kellemetenséget okoz neki. Hazudozott, ok nélkül, gyávaságból hazudozott, megérdemli érte a büntetést. — És bűnhődik.

Kaczagva nézi az egész ország, mint vergődik a kormányelnök, hogy valamit megmentsen abból a renomeból, mely nélkül még magán ember sem, hát egy kormányelnök hogyan tudna élni. Kiósos vergődésében a legképtelenebb dolgokat cselekszi meg. A bizalmas közleményben lefűt a főispánoknak, nehogy lobogókkal disztítsék a középülteket, mert az állam nem ünnepelhet a privat jellegű »katholikus« jubileumon. Ki ne ismerné a bizalmas rendelet történetét. Botrányos fordulatokban gazdag történet az. Egy hétig tagadta Szell Kálmán a rendelet kiadását, s végre is kénytelen volt beismerni, hogy igenis kiadta azt a rendeletet, de ezzel a rendelettel kiadta egyszersmind tudatlanságáról is a bizonyítványt, a rákenyszerített beismeréssel pe-

dig gyávaságának adta fényes tanujelét. S hogy mindezeket ő maga még egy hatalmas bizonyítékkal erősítse meg, most adta ki első »bizalmas« rendeletének teljes ellentétét egy nyílt rendelet alakjában, mely rendeletben a jubiláris ünnepségek alkalmából az esztergomi Duna-hidnak fellobogozását hagyja meg.

Előbb tehát elrendelte, hogy az állam ne ünnepeljen s mikor megtudta, hogy ezzel megbocsáthatatlan tevényt követett el, gyávan tagadott, s mikor látta hogy tagadása hiába van, dühösgve beismerést tett és hogy nevetésessége teljes legyen, mintha mi sem történt volna, cinikusan, nyílt rendeletben de-savvalta önmagát.

Oh, a gyámoltalan négy kulacsos!

A kínai események.

Londonba, Berlinbe és Washingtonba egyre érkeznek kínai táviratok, a melyek a legbátrabbabban jelentik, hogy a pekingi idegen követek e hó 18-án jól érezték magukat.

Nem tekintve azt, hogy valami különösen jól nem érezhették magukat még az esetben sem, ha e napon meg éltek, mivel azt a kínai táviratok sem állítják, hogy a követek szabadon voltak és nem kellett a vérengző fölkelőktől rettegniök, a határozottan félrevezetésre irányuló sürgönyök egyébként is megbízhatlanok és Washingtonban, a legilletékesebb helyen, ennek a kételynek kifejezést is adtak.

Nekünk az az impresszió, hogy ezek a táviratok kiegészítői akarnak lenni a kínai császár amaz állítólagos rendeletének, hogy az idegeneknek teljes kártérítés nyújtassék a személyükben és vagyonukban ejtett sérelméért. Londonban sem hiszik ezt a hirtelen fordulatot és ott arra az — egyetlen helyes — álláspontra helyezkednek, hogy addig, amíg a követek maguk nem adnak hirt a helyzetéről és hogyletükről, minden más híresztelést a közvélemény félrevezetésére irányulónak kell tartani.

Németország sem bízik a dolgok jobbra fordulásában és e héten már megkezdi csapatainak nagyobb számban való utraindítását.

Mai távirataink jelentései a következők:

A követek élnek.

London, jul. 24.
Mint a reggeli lapok je'entik, az itteni kínai követ Sengtól a következő Sanghaiból tegnapióról keltezett táviratot kapta:

Pekingi, e hó 18 iki keletü jelentés szerint a csungli-jamen kiküldte Vennyin helyettes államtitkár, hogy láto assa meg az idegen követeket. A német követ kivételével mindnyájukat jó egészségben találta. Yunglu tábornok most azzal a kéréssel fordul a trónhoz, hogy az összes követeket fedezet mellett Tiencsinbe küldjék, abban a reményben, hogy akkor a katonai hadműveleteket beszüntetik. Az itteni kínai követ tegnap két táviratot küldött Pekingbe kormányának. A kínai távirók igazgatója határozottan a mellett van, hogy engedek meg az idegen követeknek, hogy táviratokat küldjenek.

London, jul. 24.

Brodrick parlamenti államtitkár közli, hogy Warren sanghai angol főkonzul táviratilag kérdést tett a santungi kormányzónál, hogyan van az, hogy ő két nap alatt kapott hirt Pekingből, míg az angol kormányhoz nem érkezett hír az angol követről. A kormányzó válasza a következőleg hangzott:

Az amerikai követ közlését a csungli-jamen egy futárral küldte el, a ki naponként vagy 20 angol mérföldnyi utat tesz. Biztosítottam őnt, hogy táviró-összeköttetés Pekinggel nincs. Nem tudom megmagyarázni, hogy Macdonald angol követ miért nem adott hirt, de kérem őnt, hogy ne nyugtalanodjék a követek miatt, mert ezek épp úgy, mint a többi idegenek, életben vannak és sértetlenek. — Erről már több meg b i z h a t ó hirt kaptam.

Bodrick hozzátette, hogy miután egy hónappal több telt el, a mióta az angol kormány utóljára hirt kapott a pekingi angol követől, míg a csungli-jame futárok utjan érintkezik a különböző kínai hatóságokkal, ennélfogva az angol kormány nem adhat hitelt a kínai császár közléseinek vagy dekrétumainak, a míg ezeket az angol követ vagy más angol hivatalnok aláírásával ellátott levelek vagy az angol kormány tilkos jeleivel irt távirat meg nem erősíti.

Kína elégtételt ad.

Washington, jul. 24.
Hay államtitkár e hó 17-iki keletü kínai császári rendeletet tesz közzé, melyet ma Vutingfang kínai követ kézbesített neki.

— Hat olyan sokba kerül az a helyettes, Niczika?

— Oh, borzasztó sokba kerül, azt mondják, hogy az idén háboru készül, akkor még sokkal többet kell fizetni, mint máskor, legalább is ezerötyszáz frankot. De ugy-e Mikulás ur, nem fog engem elárulni senkinek. Nagypapám hallani sem akar erről a szegény fiúról, mert nincs pénze.

— Légy nyugodt, — hallgatok, akár a hal, és szomorúan távozott a szobából a szegény Niczika, mert Montard apó éppen szólitotta.

Ugyan e napok estéje volt.

Nicolo ur, sétájából visszatérve ott ült az ő padlás-zobacsájának ablakánál, hogy kipihenje fáradságát. Kinézett a végtelen tengerre, meg arra a régi várra ott a parton, a melyre Montard apó olyan büszke volt, hiszen ez még abbol a Dieppe ósrégi dicső multjából eredt meg és urata a tengert, sziklat, völgyet, várost egy rant magas helyzetéből!

Valami búvajos, a béke és nyugalom jöltevő érzese vett erőt azon a fáradt, a nagy világi hajszában kimerült emberen, ki álmodozva, elmélázva nézett arra a lemenő nap sugarai által megaranyozott vidékre.

Milyen boldogok is voltak tulajdonképpen ezek az egyszerű és elégedett emberek, a kik nem tudtak semmit az odakin, a nagy világban uralkodó zivajról és küzdelemről.

De beszéd hangok zavarták fel álmodozásából. Azok pedig onnan hallatszottak fel a ház előtt való padról, bár halkak, de mégis teljesen érthe ően. Ez a beszéd pedig

figyelmeztette Nicoló urat arra a nagy életigazságra, hogy nincs ott béke és nyugalom, ahol emberek élnek, szeretnek és szenvednek.

— Jaj Henri, én ezt nem bírom elviselni, belehalok, zokogta az a jól ismert leányhang — a Niczikáé. Te elmegy és ez az alattomos, settenkedő Didier René hogyan nevet majd a markába. És annak az embernek legyen én a felesége, ma az édes uagyapám határozottan rám arancsolta!

— No hát Deder Renének előbb beverem a fejét! zudult fel egy szép, fiatal férfi hang, a melyet az a látatlan hallgatódzó szintén ismert.

Nicoló úgy sejtette, hogy az a szép, fiatal hajós legény beszél odaleon, a ki őt már többször meg-ónakázatta és fiatalos, szabad beszélgetésével el-elmulta tatta.

Tehát az volt az a Henri, a Niczika gyermekri játszótársa, a kinek most mint újbocnak el kellett menni? A Niczika zokogása még jobban kitört e szavaknál!

— Ne sirj Niczikám, lellem, vigasztalta a leányt a szegény fiu, rögtön lecsendesüve. Nem bírom nézoi, ha sirsz. Nézd, hiszen valamikor csak haza jövök és akkor minden jó lesz, csak te maradj hozzám hü.

— Hü leszek Henri halálig, sőt még azután is, fogadta Niczika ünnepélyesen. — Mert hiszen élve úgy sem jössz te haza!

— Ostobaság! próbálta Henri megnyugtadni a leányt, habár maga sem remélt sokat. Sokszor elfűtől a golyó mellettünk és nem talál. Aztán még nem is vagyunk ám annyira.

— Ugy-e? kiáltott fel Niczika sértődöt-

ten, hát a napszúrás, a sárgaláz, meg tudom is én mi mindenféle borzasztó dolgok vannak odaát Afrikában — azok tán nem öldöskik le az embereket? Istenem, miért nem vagy te Didier René, nem mintha én akkor jobban szeretnék, de akkor úgy tennél te is, mint a többiek, kiváltanád magadat a katonaságtól. Persze, hogy nagypapám is kiválthatna, de az azt meg nem teszi!

— De hogy teszi, viszonzá Bernhard Henri elkeseredve. Még ha rögtön életembe kerülne is, még akkor sem tenné meg. Akar csak Didier René, aki még örömet ráfizetne inkább, csakhogy tölem megszabadulhatna egyszersmindenkorra!

— Ne törődjél ezzel Henri, Didier René majd megismer meg engem! biztatta Niczika és haragjában még könnyei is elapadtak. És nagypapám is majd megátja, hogy nekem csak olyan vasból van a fejem, mint neki. Éu majd...

De úgy látszott, hogy ismét csak eszébe jutott az elszakadás egész vigasztalanságában.

— Jaj, Henri, itt lesz nemsokára Szt. Mikulás napja, ki fogja most a Niczika facipőjét tele rakni ajándékkal, ha az ajtó elé kiteszi? Istenem! mikor még gyermekek voltunk, mindig a jó Henri gyerek volt a Mikulás. Hanem most már hiába van facipő, nincs Mikulás! Szegény Niczika! Szegény Henri!

Most egy kis szűnet következett, melyet az ablaknál hallgatódzó könnyen meg tudott magának magyarázni.

Valószínű, hogy csókkal, öleléssel igye-

A rendelet első sorban főleg a Takuerődök esetét és a seregek elhamarkodott összeállítását, aztán elmondja a kínai kormányának a követsegek és a hitteridők védelmére tett intézkedéseit és fájdalmas meglepetését fejezi ki a japán követség titkáranak és a német követnek meggyilkolása fölött, a kiknek erőszakos halála mélyen megindította a kínai kormányt. A rendelet továbbá hangoztatja, hogy az illetékes batóságok kötelessége a gyilkosokat, a mily gyorsan lehet, elfogni és megbüntetni. Továbbá meghagyja a rendelet a pekingi kormányzónak és a csili-i alkirálynak, hogy pontosan vizsgálják meg az összes külföldiek kártérítési igényeit, melyek az idegenek meggyilkolása, vagy vagyonuk elvesztése következtében a Tiencsin ellen intézett támadás óta keletkeztek, azok kivételével, melyek közvetlenül a Tiencsin elleni támadásokból származtak.

Sándor király házassága.

Debreczen, jul. 25.

A szerb király eljegyzési híre meglepetés volt, mert ugy egészségi állapota, mint egyéb körülmények miatt nem lehetett arra gondolni hogy a király komoly házassági tervekkel foglalkozik.

Miután valószínű, hogy a szerb sajtóban a menyasszony születés szerint való egyenrangúságának kérdése szóba kerül, meg kell jegyezni, hogy ez a kérdés Szerbiának és dinasztijának állami és hazi törvényei szempontjából itéendő meg. Szerbia ép úgy mint Angolország, Franciaország, — Oroszország és Olaszország nem ismeri a balkézre való házasságot.

Draga Masin asszonynyal való házassága tehát teljesen egyenrangú tekintendő. Az ezen házasságból születendő gyermekek a trón öröklésre jogosultak és minden dinasztiaival egyenrangúak, — miután a tényleges uralkodó dinasztiaik összes tagjai feltétlenül egyenrangúak.

Egy szerb államférfi a házasságról.

A N. Fr. P. tudósítója egy kiváló szerb államférfival beszélgetett, aki a következő kijelentéseket tette:

Hosszabb idő óta köztudomásu, hogy Sándor király Draga Masin iránt a legben-

sőbb vonzalommal viseltetik. Azt azonban senki sem tette fel, hogy feleségül akarná venni. Mióta Draga Masin megszűnt Natália királyné udvarhölgye lenni, sohasem jelent meg a konakban és udvari ünnepekre sem volt hivatalos. Azt hiszem, Sándor király csak az utóbbi időben határozta el, hogy Draga Masint feleségül fogja venni. Megerősítette ebben az elhatározásában Ferenc Ferdinánd (hgy. házassága Chotek grófnővel). Draga Masin teljesen lebilincselte a királyt; másképp nem tudnám megmagyarázni elhatározását. A szerb nép sohasem helyezte arra nagy súlyt, hogy Sándor király hercegnőt vegyen feleségül. Nem törődött volna azzal sem, ha valamely jó polgari leányt vesz nőül. De Draga Masint! — Nem.

Arra a kérdésre, hogy Milán király mikor fog visszatérni, az államférfi így válaszolt:

Ere nézve még nem kaptunk értesítést Beccsből. Lehet hogy holnap, lehet, hogy tizen-négy nap múlva érkezik vissza Belgrádba lehet hogy egyáltalán nem jő vissza Szerbiába, Mindeattól függ, hogy milyen híreket kap a konakból. Annyi bizonyos hogy Milán rögtön visszatérne Belgrádba, mihelyt arról értesülne hogy Sándor király eljegyzését felbontotta.

Erre megkérdezte a tudósító, hogy vajjon ez lehetséges volna-e?

— A mit az ember remél és óhajt — szolt az államférfi, — azt nem tartjuk lehetetlennek.

A tudósító tovább kérdezte:

— De vajon visszaléphet-e most már Sándor király? Nem rántja-e sárba a királyi tekintélyt, ha visszalép?

— Sokkal kevésbé, válaszolt az államférfi, miutha nőül veszi Draga Masint.

A szerb radikális foglyok.

Belgrád, jul. 24.

Egy évnél több telt el, a mióta Milán király bosszuvágyának ártatlan áldozatai börtönben sínylődnek, s csak most dereng feljök a szabadulásnak egy reménysugara, hogy Sándor király születésnapja alkalmából augusztus 15-én megszabadulnak kínjaiktól. Megbízható helyről jelentik, hogy Sándor király egy nemrég tartott minisztertanácsban azt az óhaját fejezte ki, hogy terjeszzenek eléje a politikai foglyok állapotáról egy jelentést, miután egy részüknek meg akar kegyelmezni. Petrovics Vukusin pénzügyminiszter a királynak ezt a

politikai és emberi szempontból helyes elhatározását örömmel üdvözölte.

A többi miniszterek tartózkodó álláspontot foglaltak el. Gencsics György belügyminiszter kivételével, a ki a feletti aggodalmának adott kifejezést, hogy a megkegyelmezés esetleg újabb tevékenységre fogja serkenteni a még mindig lappangó radikális mozgalmat, Gencsics futai útján haladéktalanul értesítette Milánt, Sándor király elhatározásáról, a ki hosszabb levélben lelkére kötötte fiának, hogy ettől a veszélyes szándéktól álljon el. Sándor királyt atyjának ez a levele nagyon lehangolta. Ennek daczára azt hiszik, hogy szándékát végre fogja hajtani.

A délafrikai háboru.

London, jul. 24.

A Daily Telegraph jelenti Laurencó-Maquezából a hó 21-éről:

Krüger elnök neje több burgher-családdal együtt önként elhagyta Pretóriát.

A Daily Express jelenti Mahadodorpából a hó 23-áról:

600 nő és gyermek, köztük Krüger elnök neje és Botha és Meyer tábornok nejei is, Pretóriából Bebertonba érkeztek. Ma 250 hadifogoly érkezett ide. Az utóbbi három napon nagy ütközet volt. A Derbopooét mellett Pretóriától keletre vívott legutóbbi ütközetben 400 angol katona esett el.

Pretória, jul. 24.

Stevenson dandára ma elfoglalta Elaudsrivert. Hamilton tábornok megszállta Doo-renkraalt.

London, jul. 24.

Roberts lord jelenti Pretóriából, valószínűleg Natalon át július 22-iki kelettel, hogy Methuen tábornok az ellenséget Olifantsneck mellett nagy veszteséggel szétszórta, Rustenburgot felszabadított a, ezután pedig egyesült Baden-Powel ezredessel.

A birok utolsó reménye. Párisból táviratnzzák Miután a bár küdfóttóság az összes hatalmaknál kosarat kapott, arr a utolsó lépésre határozta el magát, hogy a július 31-án összeülő interparlamentaris konferencia elé memorandumot terjeszt, melyben választott bíróság kiküldését kéri. Azt remánylik, hogy a konferenciának sikerül kivinni azt, a mit ők nem tudnak elérni Bizony, halvány remény!

kezett megvizsgálni Henri a szegény kis Niczikát, hiszen massal mivel is tudta volna vizsgálni.

De már menned kell Henri, mert nagyapa nemsokára hazajön és ha itt talál, akkor beüt a menydörgős menyök. Legalább békében váljunk el kedves anygálm! Jaj Istenem! belevénülünk, beleöszülünk mi abba, míg a jó Isteonek tetszik bennünket összehozni.

— Niczikának a szavát a zokogás újabb kitörése fojtotta el.

Henrinak is közelebb állt a sírás, mint a nevetés — legalább olyan elfojtódott hangon mondta a távozás közben:

— Holnap még látjuk egymást!

Mikor egy kis idő múlva Niczika a Nicoló ar szobájába lépett, megkérdezni, hogy nem parancsol-e valamit, nem vette észre, hogy a vendég olyan szórakozottan, olyan elgondolkodva bámult a Niczika durván faragott kis faczipőjére.

Ugyan mi a manót tudott bámulni olyan soká azon a faczipőn?

Hát mig azt a faczipőt nézte, olyan fényes, derült gondolat villant agyán keresztül:

— Hogyan is lehetne ezen a szegény kis Niczikán valamiképp segíteni?

Nicoló az ő patronusa, vagy köznyelven Mikulás, az ő hazájában is népszerű szent volt, ott is nagy tiszteletben részesült — és mindenféle szokásban volt Mikulás napján a különböző nagyságu faczipőket kirakni az ajtó elé, hogy azok teljenek meg ajándékokkal. Szegény kis Niczika és szerelmi bánata, aztán

meg az a szomorú legény, a kit katonának visznek, mind ott kóválygott gondolataiban és azok közül valami terv kezdett agyában kidomborodni.

Niczikának a faczipője mutatta meg neki erre az utatmódvt.

Nem sok idő múlva ezután a dieppei városi és fürdői közönség váratlan esemény által lepdődött meg: ugyanis faczipőn előadandó hangversenyt hirdetett valamiféle muzsikus jótékony célra.

Akkor még nem volt olyan közönséges mindeanapi dolog és különösen nem a jótékonycélú hangverseny mint ma — nem is említve a különleges és pedig faczipőn előadandó hangversenyt.

Hogy a belépő jegyek ára rendkívül magas volt, az még csak emelte a dolog érdekességét, mert annál több élvezetet remélték; aztán az is nagyot nyomott a latban, hogy az előadó művész, az a felelmes, titok teljes vendég lesz, az az úgynevezett »vampyr« ki a leggorombább, embergyűlölő halászmesternél kapott lakást.

Olyan sajátos, — kísérteties hegedűszót hallottak is már kizengeni a halász házából. Montard apó nagyon kedvetlenül csóválta rá a fejét.

Már magában véve az a hegedülés ott a dieppei népségnek sem volt újérem, és az ez ellen való volt, hát még az a faczipőn való czinczolás, ez meg már éppen boszorkánymesterség.

Nicoló ur ugyan mosolyogva vigasztalta

és megnyugtatta, hogy ez csak egyetlenegy szerlesz és az is jótékony célra, a melyet későbbben ő is meg fog tudni.

Erre aztan morgott egyet az öreg, tudta ő jól, hogy mi az a jótékony cél, hiszen látszott ezen a szegény muzsikuson, hogy bizony nem veti fel a pénz, és alkalmasint már üres a zsebe, hát konzertezik, hogy legyen mivel hazautazni.

A »faczipő hangverseny« napja elérkezett és már jóval a kiszabott óra előtt a nagy terem zsufolásig megtelt ugyancsak vágyes hallgatósággal.

Hiszén a Mikulás faczipője Dieppeben is csak oly ismerős, csak olyan kedvelt volt, mint bárhol másutt és nem egy faczipős férfi vagy nő, ki soha sem látott hangversenyt, már csak azért is elment megnézni, hogy egy olyan franczie Mikulásfaczipő a rendes nyikorgás és klipklapi kopogáson kívül vajon miféle hangot adhat meg?

Aztán ráadásul a muzsikást is Mikulásnak (Nicoló) hívták. Ez is újabb vonzó erő volt.

Roppant kíváncsisággal várták a sajátos, magas férfi alakot, a mint az végre megjelent és a közönség előtt szabályszerűen meghajtotta magát.

Kezében volt egy kis faczipő, valóságos faczipő, hanem akkora, a mekkorába Szent Miklós tán meg sohasem rakta ajándékait.

De nem hiába is faragcsált, dolgozott rajta Nikoló ur majdnem két héten át reggeltől estig.

Vége köv.

Néhány szó a diákok által Debreczenben végezni szokott templomi szolgálatokról.

— A debreczeni hittanhallgatók
«Közlöny»-éből —

Debreczen, jul. 25.

Nemrégiben szó volt a debreczeni ref. egyház presbitéri gyűlésén arról a rendtelenségről, mely általában véve, de különösen a Kossuth-utcai templom énekügyi szolgálata körül tapasztalható.

B. Nagy János érdemes polgártársunk vetette föl a nagyon is égető kérdést a mely jelenleg a ref. lelkész i k a r intézkedése alatt áll.

E tárgyban a debreczeni főiskolai hittanhallgatók közönyének most megjelent száma a következő figyelemre méltó cikket hozza:

Az akadémiai tanácsnak nem rég tartott gyűlésén egyik akadémiai, közelebről nem is theol. tanár azon indítványt terjesztette a tanács elé, hogy intézzen a tanárkar átiratot a lelkészi karhoz, miszerint a theológusok csekély létszámára és a megváltozott vallástársadalmi életre tekintettel a jövőben mentesnek fel a hittanhallgatók a vasárnap délutáni kátémagyarázás és délelőtti prédikálás alól. Akad. tanács nem akarván kelő körültekintés nélkül határozni, az indítványt nem fogadta ugyan el, de az ügyet tanulmányozás végett kiadta a theol. akad. tanárkarnak,

Nem mi vagyunk tehát hivatva az ügy elintézésével, de mivel mi is érdekelve vagyunk e kérdésnél, a nyilvánosság előtt meg tesszük észrevételeinket, hátha esetleg figyelembe vehető adatokkal szolgálunk.

A széniori hivatalban levő kirendelési naplóban a vasárnap délutáni istentisztelet végzésére kirendelt ifjak neve fölé ez van írva: «Kátémagyarázó», pedig a dolog volta képen úgy áll, hogy a theológusok már évek óta nem magyaráznak kátét. A kátének urnapok szerint megszabott tétellei behatóbb készüléket kívánván a magyarázótól, mi a dolog könnyebb részét fogtuk meg, s vasárnap délután elmondjuk azokat a prédikációkat, a melyeket a legáczióba menetel kedvéért tanultunk és tudunk.

Az sem szokatlan továbbá, hogy az ilyen kátémagyarázásra kirendelt II., III. és IV. éves theológusok magok helyett gyakran I. theológust vagy joghallgatót, vagy épen 7. 8. osztályos gimnazistát s olykor-olykor II. éves tanító képezdészt küldenek prédikálni, akik felől soha sem lehet meggyőződve lenni, hogy vajjon a magokra vállalt kötelességet botránycsinálás nélkül végzik-e el.

Hasonlóképen tesz az éneklésre kirendelt III. s IV. éves képezdész is, küld maga helyébe a 1. s 2. éveseket. A vasárnap délutáni istentisztelet képe aztán nem valami gyönyörködötő. Hosszas és nagy harangozás után a nagy-, kis- és ispotálytemplomokba begyűl 10—50 ember a gyönyörű orgonák mély csendben tündökölnék az éneklő képezdész ajkairól vasárnapról-vasárnapra felzendülnek a 93. dicséretnek a XLII. szoltár dallamára írt versei, melyet az ürességtől kongó padsorok vernek vissza (ha ugyan belesülés miatt már el nem halgatott az éneklő), főmegy prédikálni egy a prédikálásban járatlan gyermek, ugy beszél, hogy nemcsak ási-zó hallgatói, de ő maga se tudja hogy hol jár, s ha egy kicsit hosszasan talált beszélni, a számkirakó harangozó hangos panaszkialtása, vagy épen karomkodása figyelemzeti a rég várt ameore. Így aztan nincs mit csodálkozni, ha a régebben buzgón templomba járó debreczeni nép irtózik saját templomába menni, hanem elmegy Szent-Annára, a hol lát papot, hall orgonaszót és szép éneklést.

Epen így kevés jót lehet mondani a vásárvasárnap és hétköznap délutáni istentiszteletekről első sorban azért, mert a szent szolgálatot nem a kirendelt ifjak végzik. — Törhetetlen a bibliaolvasás a mai formájában minthogy inkább komikussá teszi az istentiszteletet, mintsem méltóságát és komolyságát emelné, mikor a harangozó hallatára a

képezdész belekezd az énekbe, akár befejezte az olvasó a ípontot, akár a kötő szón hagyta el.

Megvagyunk győződve, hogy a theol. akad. tanárkar ha teljesen nem igyekszik is véget vetni e rendszernek, de bizonyos korszerű reformokat fog eszközölni. Meg vagyunk győződve, hogy a debreczeni lelkészi kar nem annyira a theológusok, létszámának csökkenése miatt (kik nemcsak quantitative, de qualitative is hanyatlottak egyik helybeli lelkész ur kijelentése szerint), de főleg és első sorban az egyháztársadalmi viszonyok megváltoztatásán miatt a mostani állapotot, mely nem egy esetben szolgáltatott okot a botránnyra, és meg botránkoztatásra, tovább tartani nem engedik.

Diakonus.

H I R E K .

Első éj a sirban.

Isolde Kurz.

Ma töltöd a rideg sirban első éjed.
Hova tűnt a sok fény, mely körülvelt téged?
Hideg földben, mélyen vetett a te ágyad;
Hogyan alszod át az első éjszakádat?

Nyirkos földtől nedves a vánkosod s hallga!
Mint sivit a szélben éji madár hangja.
Kialudt a lámpád, fényed nem világít,
Sirodra a sáppadt hold veti sugárit.

Nyugodtan alszod át, végig a sötét éjt,
Vagy te is hallgatod az órak ütését?
Éo nem pihenhetek, elkerül az álom,
Hogy ott tudlak téged fagyos nyoszolyádon.

Baró Bálinti József.

* **Sajtóirodát kérünk.** Az új bűnvádi perrendtartás életbe léptetése tehát 1900 január elseje óta a lapok hírszolgálatát végtelenül megvan nehezítve. Megvan nehezítve azért, mert a rendőrségtől a közérdeket szolgáló közleményeket a jelzett időtől kezdve nem kapják meg. „A vizsgálat érdekében“ eltilkol a rendőrség bűnügyi osztálya minden olyan dolgot, a melynek bűncselekmény létszáma van. Az előtt az újságok egy külterületi betörést rögtön tudomására hoztak a közönségnek, amely aztán tudott alkalmazkodni, védekezni, most azonban minden ilyen dologról csak óriási kerülő uton, vagy a vizsgálat befejezése után értesülhet, Eddig egy egy nótárius tolvaj viselt dolgait nyilván tartották a lapok, most értesület nem nyerhetnek róla. — Szabadlára helyezése esetén oly biztonsággal járhat kelhet az illető, mint elfogatása előtt. A bűnügyi osztály vezetősége annak idején ígéretet tett a sajtóiroda felállítására. Ez ígéretet azonban mindaddig még nem váltotta be. — Pedig a bűnügyi osztálynak épen ugy érdeke a közönséget szolgálni, mint nekünk a sajtónak. B o c z k ó Sámuel főkapitány urhoz apellálunk tehát, és ismert jóindulatára és energiájára hivatkozva kérjük, hogy intézkedjék mielőbb a rendőrségi sajtóiroda felállítására. A bűnügyi osztály vezetője megrostálhatja a kiadandó közleményeket, de hogy absolute ne közölhessenek a lapok semmit, ez olyan anomália, mely a legnagyobb mértékben elítélendő.

* **Kirendelés.** Tóth Aurél helybeli kir. tszki albiró az igazságügyminiszter a helybeli kir. ítélő-táblához tanács jepyzónek rendelte ki.

* **Egy debreczeni ifju tragédiája.** — Megrendítő szerencsétlenség áldozata lett a napokban egy debreczeni ifju, egyik köztisztviselőben álló debreczeni polgárcsalád tagja, Jobbágy Ferencz polgártársunk 15 éves fia, János, mint Késmárkról táviratozzák, vásárnap a H e r n á d vízbe fult. A jó fiu Késmárkon mint kereskedő tanuló volt alkalmazva. Barátai nagyon szerették a barátságos, jókedvű fiut.

Vasárnap kimentek fürödni a Hernádra. Barátaival víga nluickolt a habokban s nem vették észre, hogy mily közel jutottak abhoz a helyhez, hol a Heroád vize erősen znhogva örvényt képez. Az örvény sebes árja Jobbágyot magával ragadta. Kétségbeesett kiáltással hívta barátait segítségére, de azok félve az ár erejétől tétlenül nézték a vergődő ifjut. Hasztalan igyekezett az ár ellen nem bírta legyőzni, ereje végtére is kimerült s eltűnt a zugó víztömeg között. Barátai megrémülve siettek be a városba s jelentést tettek a rendőrségnek. Hosszas keresés után tegnap fogták ki a holttestet, mely után azonnal értesítették az ifjunak Debreczenben lakó szüleit, kik a tegnap délutáni vonattal Késmárkra utaztak szerencsétlenül járt fiok temetésére.

Egy szépreményű jó magyar fiuval kevesebb. Mindenki sajnálkozva gondol a mélyen lesújtott szülőkre, kiknek fájdalmát enyhítse a közrészvét őszinte nyilvánulása.

* **Szerencsétlenség gépelés közben.** Tegnap délután ordágyon hozták be a kórházba Maczó Mihály 11 éves gyermekét. Jobb keze rongyokba volt csavarva, melyet a kifolyó vér pirosra festett. Eszméletlen állapotban helyezték az ágyra, hol azonnal megvizsgálták. Az orvosok kérdésére szülei beszélték el, hogy ók reggel kimentek a szegedyház tanyára, hol most javában folyik a cséplés. A fiut azzal bízták meg, hogy a keverakó gépet mozgásba hozó lovat hajtsa. Elváltak foglalva a saját munkájukkal s így nem vették észre, hogy a gyermekük mit csinál. A gyermek pedig a lóhajítás helyett sokkal kellemesebb foglalkozást keresett és talát is a keverakó gép csavarkerekénél. Tetszett a gyerekeknek nagyon hogy a fogaskerek hogy zuzza össze a fogak közé dugott számmaszát. Azzal egy cseppet se gondolt, hogy a szabadjára engedett ló könnyen bajt okozhat, — a mi meg is történt, mert a ló valamitől megrettenve nagyot rántott a hajtó rudon, melyen a gyermek is ült. Egyensúlyt veszítve lebukott a rudról s jobb keze a fogaskerek közé csuszott s azt teljesen összeroncsolta. A gyermek sikoltásába a munkások oda szaladtak, a lovat megállítva, kiszabadították a szerencsétlenül járt gyermek kezét, sebet bekötötték s ordágyon beszállították a kórházba. Ma este összezuzott keze fejét le fogják fűrészelni.

* **Szalmaözevgyi kontó.** Egy előkelő kánikulai szalmaözevgy néhány nappal ezelőtt csönd-sen megvacsorázott ama vendéglőben hol most szalmaözevgyi koszon él, s másnap ezen kis vacsoráról a fizető pinczér a következő érdekes számlát prezentálta neki:

Kis adag székelygyűlés	— frt 25 kr.
Egy szódafröcscs	— frt 14 kr.
Öt üveg pezsgő	25 frt — kr.
Pohártörés	6 frt 50 kr.
Székrongalás	3 frt 20 kr.
Összesen	25 frt 09 kr.

Képzeltető, micsoda történet lappan ezen szalmaözevgyi kontó mögött.

* **Vissza Grosswardelnből.** Nagyváradról jelenti levelezőnk, hogy egy bécsi butor-

szállító cég, mely a színházi butort szállítja, küldeményét Grosswardainra címezte. A tanács elhatározta, hogy a céget felszólítja, hogy az állam nyelvén írjon, különben nem tárgyal vele. Egyáltalán azonban azt se értjük, hogy mi csoda magyar iparpártolás az, mikor Nagyvárad városa bécsi butorkereskedőtől hozat butorokat. Hát nincs nekünk elég műasztalosunk. Ezt ugyansenki sem várta volna Nagyváradtól.

* Angelotti Vilmos orfeuma. Angelotti Vilmos orfeum igazgató tegnap este ismét meglepetéssel kedveskedett a közönségnek. Szerződtette K ó s a Józsefet a derék baritonistát, ki már egyszer D a n k ó Pista dal-társulatánál sok élvezetet szerzett a debreczeni közönségnek. Felleptek nála azonkívül tegnap este a komikus biciklisták, a kik pompás, új mutatványaikkal valóban meglepték az orfeumot zsúfoltáig megtöltő előkelő közönséget. Szóval Angelotti gondoskodik, hogy új és új élvezetben ne legyen hiány.

* Gyilkossági krónika. Borzalmas gyilkosság tartja igazgatóságban Zágrábi lakos-ságát. Egy vén gazd-asszony, Huber Paulina, a ki hosszú éveken át hűen szolgálta vak gazdáját, P r u g o v e c s k i J. nyugalmazott tanárt, féltékenységből meggyilkolta. Reggel háromnegyed 10-kor bement a mit sem sejtő, tehetetlen ur szobájába és a kezében lévő baltával teljesen szétrombolta a koponyáját. A két ütés mindégylek halálos volt. Az értéktárgyakat érintetlen találták. A gyilkos ellenállás nélkül elfogatta magát a teljes vallomást tett. Radnán pedig Sikolicza Juon vészett össze öccsével, Tódorról a leszurta, azután a hatóságánál jelentkezett. Szendrőn Tomori Daniel fejszével leütötte Istenes Sámuel juhász legényt, mert Ika Erzs, kit mindketten szerettek, vonzalmával Istent ajándékozta meg. A csendőrség a gyilkost elfogta.

* Több lesz a tauglich. A közös hadügyi és két honvéd miniszteriumban nagy tervvel foglalkoznak. A terv hivatalos címe: a hadsereg kereteinek kibővítése. Eszerint a terv szerint mindazokat a honvédszolgálatra alkalmas, melyeknek most csak három zászlóaljuk van, négy zászlóaljra fogják kiegészíteni, s ekképpen a honvédszolgálat tizenhatszáz új zászlóaljjal gyarapodnak. A közös hadsereg fejlesztését is egyelőre hasonló arányban tervezik. Hir szerint a honvédségnek ez a kiegészítése tulságos új kiadást nem okozna, mert minden honvédeznél már most meg van egy háboru esetén felállítandó pótzászlóaljának nemcsak kerete, hanem teljes felszerelése és fegyverzete is. Tetemesebb költségekkel járna a honvédségre vonatkozó másik terv, melynek megvalósítását szintén előkészítik, tudniillik a honvédtüzérség szervezése. A törvényhozás elé, az osztrák viszonyok miatt ezek az újítások az idén nem kerülnek s egy évre még az újonczlétszám provizórium alapján a régi maradván, de azután annál gyorsabban fogják a hadiak számát növelni a minek természetes folyamánya, hogy t ö b b l e s z a t a u g l i c h.

* Tizenegyesztendő gyilkosság. Nyiregyházaról jelentik: Tizenegy évvel ezelőtt Bazsó János zalkodi földbirtokos eltűnt. Avizsgálat során a nyiregyházi törvényszék a letartóztatott Paraszky Barna zalkodi földbirtokost, de bizonyíték hiányában szabadlábra bocsátották. Most végre egy öreg beteg asszony vallomása alapján ismét letartóztatott Paraszkyt. Az asszony vallomása szerint ő és az ura tanui voltak annak, hogy Paraszky Bazsót egy fűzesben lelőtte. Paraszky ellen nagyon súlyos az a körülmény, hogy az eltűnt Bazsó özvegyével már rég idő óta viszonya van.

* A fumei vendéglátás költségei. Ismeretes, hogy az angol flottának Fiumában való időzése rendkívül nagy szolgálatot tett a magyar állameszmének külföldön való megismertetésére. Gróf Szapáry László, a fumei kormányzó, igazi magyar bőkezűséggel a saját vagyonából fedezte a vendéglátás jelentékeny költségeit. És noha ezt magyar mágnáson ki-

vül semmi nemzet főtisztviselője sem teszi meg, mégis akadtak lapok, a melyek a vendéglátás költségeit feszegetik. Ezekre a meg nem érdemelt, indiszkrét támadásokra ma Fiuméből, — a kormányzó köréből — a következő válasz érkezett:

... A fumei kormányzónak van ugyan reprezentációra szolgáló némi összeg a rendelkezésére bocsátva, de azért ezen állást mindenkor nobile officium-nak tekintette. Gróf Szapáry teljes tudatában van az állással járó kötelezettségeknek és költségei fedezésére bár honnan jövő ajálatot sem fogadott volna el.

De hát ugyan ki érti meg a mai kalmárvilágban, hogy valaki az állását még nobile officiumnak is tekinthesse!

* Kényelmes hivatal. Abból az alkalmából, hogy F e s t e t i c h grófot kinevezték a vidéki színeszet országos feügylőjévé, egy igen előkelő politikus a következő anekdotát mesélte el:

Mikor a hatvanhetes kormány megalakult s a miniszteriumok alásait osztogatták, Deak Ferencz egy kedvelt hívét — megkerdezése nélkül — honvédelmi miniszteri tanácsossá nevezte ki.

A kitétetett ur, mikor megtudta öreg protektorának ténykedését, nagyon megdöbben s így szól a haza bölcséhez:

— De bátyám, az Istenért, a honvédelemhez én épen semmit sem értek.

— Az öreg ur ránézett s bosszúsán mondta:

— Hallgass, te számár, hiszen nem kell semmihez sem értened! Az egész dolgod annyiból áll, hogy te fogod elvinni az üzenetemet Andrassy Gyulának, az ővet meg elhozod nekem. És ha én arra, a mit ő üzen, nagyon dühbe jövök és azt mondom: »Mond meg annak a kőfész gazembernek, hogy a mit üzent, az számárság«, — akkor te azt mondd neki, »hogy az öreg ur azt üzent, nem egészen van igazad«. Ha pedig ő jön mérebb és azt mondja, »az öreg már megint okvetlenkedik«, akkor te nekem ezt így mondd: »Gyula tisztelt szépen és azt üzeni, hogy majd gondoskodik a dolgról.« — No, átd, — nem is lesz olyan nehéz a dolgod.

* Dr. Varga Emil városi ker. tiszti orvos, lakik Széchenyi-u. 26. sz.

* A braganzai herczeg apja Nagy váradon. Nagyváradon, a mint azt lapok más helyen olvasni lehet, a Vilmos huszárok nagyszabású tiszti löversenyt rendeznek. Erre a versenyre Nagyváradra utazik a fia a braganzai herczeg apja Don Miguel is, ki a Vilmos huszárok ezredese.

* Czápa a Quarneróban. Az a sokszor felmerülő hír, mely nyaranta bizonyos szabályszerűséggel szokott ismétlődni és mely lapjainknak nem egy tekintetben már nyári rovatává kezd valni, ezúttal — meglehet, elő esetben, — igazsa vált. Az angol flottát, tényleg kísérték czápak, melyek közül valóságosul, néhány a fumei latogatás után a Quarneróban maradt. Első áldozatuk már meg is van. Tegnap Volosca mellett a preluca kőbánya közelében egy munkás messzire bocsátott a nyílt tengerre. Egyszerre borzástól sikoltott, görcsösen a levegőbe kapott és emelkedett. Társai, kik a parton voltak, rögtön csónakba ültek és beveztek az elmerülés helyére, hol hosszas keresés után megtalálták. Lába tőből le volt harapva és a szerencsétlen ember elvérzett. A hatóságok a szabadoan való fürdést az eset után betiltották. — A szemtanúk állítása szerint a czápa Veglia fele távozott.

* Az új lovagjal. Az új lovagjal merész és bátor férfiak. Keresik a skandalumot, bátran rendületlenül verik ki a kocsma vendégeit, s végül pedig a rendőrség börtönében szoktak nyugóhelyet lelmi. Tegnap éjjel több ilyen éjjeli lovag S t e i n e r Bela vezetése alatt Beocsikné Veres-utczai nyílvanns műatóhelyét kereste fel. A beszédett italok mennyisége és a forró szobai levegő mozgásba hozta nyelvöket és kezöket, előbb ekleln káromkodással követelték egy kis jóféle szí vo-

riumot, utóbb pedig minden ingóságot, széket, asztal, üveget kibajigáltak az udvarra. Csak a gyorsan előszörendőr őrzésnek köszönhető, hogy emberéletben nem esett kár. A lovagok most már kegyvesesen bánják az éjjeli eseményeket, de hát késő, mert most már a hűvösön ülnek.

Színház.

Tiszay Dezső

Gyászkeretbe foglaljuk ennek az érdem-s embernek a nevet, kitől varailanul fosztotta meg a végzet a magyar színészetet, Szomoruan, elfogódva írjuk e sorokat, mely tudatja olvasóinkkal, hogy a debreczeni színház 4 év előtti, a pécsi színház jelenlegi igazgatója m-g-h-lt.

A magyar közönség, különösen a vidéki, nagy részvetel és megtehetővel fog a szomorú hírről értesülni, mert az elhunyt színigazgató a legalacsonyabb bonvivant és operette buffo volt a vidéken. Ha a színigazgató babérokra nem vágyt volna, fényes művészi kariert futhatott volna meg.

Ő maga is szükségesnek látta koronkint mentegetni azt a lépését, hogy színigazgató lett.

— Hígyjétek, mondotta könnyű vérrel, csak azért lettem direktor, mert utálok a direktorokat. Magammal csak megferek valahogy.

1875-ben lépett a színi pályára. — A kóristaságon kezdte a Népszínháznál s ott nem is emelkedett rangban. De bizott tehetégekben s elszereződött a vidékre. Erről így beszélt:

— Egy színlapba pakoltam be a cók-móko, 3 kragit, 2 mancsétát s 1 parókat, úgy indultam neki a vidéket meghódítani. Az könnyen ment, de most, mikor két waggon bagázsom van, sebogy sem tudok emelkedni. Lenyom a teher-uly.

Halála komoly veszteséget jelent a vidéki színész-társulat most szünetét tart. Okt. 1-én kellett volna a pécsi színtársulat megkezdnie. A gazdálkodó maradt színtársulat vezetését, mint haljuk, az elhunyt igazgató feleség, szül. Elinger Ilona veszi át. Ugy értesülünk, hogy a tarsulat művezetője Szacsvay Sandor, a debreczeni színház volt tagja lesz.

* A színészek hangversenye. Tudjuk, hiszen megtartott rá bennünket a debreczeni közönség, hogy nyáron Debreczenben a hangversenyrendezés színesítésen gondolt. Am az ember sok csalódás után is csak remél. Bizonyar Debreczenben nyaraló színészeink iszt emélték, hogy ha a színesítésről bucsu nélkül elvált P ü s p ö k y bacsinak csinálnak egy kis jubileumot, a debreczeni közönség levételközi ez es ére régi szokását s érdeklődéssel jutalmazza törekvőket. Nos hat csalódtak. Az este a Margit fürdőben megtartott színészhangversenyen nagyot, nagyon kevesen jentek meg. Azért az előadást megtartották és a játékon meg sem latszott a kedvetlenség. K ö r n y e i n é G a l y a s s y Paula s K ö r n y e i enekszámai, a vigjáték melynek ügyes szereplője A r a n y o s s y Gyula, P a a y Ilonka, K a r a c s i m r e s P ü s p ö k i bacsi voltak, nagyotetszetek. Sokat tapsoltak P ü s p ö k i Rózskának, a ki »Bai után« című vig monológot adta elő bajos kedves-eg-el s az a kis közönség, mely végig hallgatja lelkes tünetés el jutalmaz érte.

Hasonló elismerésben részesült P a v a y Ilonka is ki a vigjátékban kedves otthonosságga mozgott a színpadon, kesőbbi szavallatával pedig csak erősítette a véleményét, hogy a közel jövőben mar mint kész művésznőt fogjuk viszont látni.

A többi szereplőket mint a színtársulat kiváló tagjait isméri a közönség, az ő szereplésöket bővebben méltatni épen ezért nem szükséges. Mindenesetre sajnálatos dolog, hogy a közönség annyira fádnak mutatta magát velök szemben.

A Vilmos huszárok lóversenye.

— Nagyvárad, július 25. —

Nagyvárad, július 25.

A Debreczenben állomásozó délczég Vilmos huszárezred tisztikara július 29-én tiszti lóversenyt rendez Nagyváradon.

A verseny minden tekintetben pompásnak ígérkezik. — Programját a következőkben adjuk.

Bírók:

Ő kir. Fensége Don Miguel Bragançai herceg.

Nagyméltó-águ bayersheimi Schwitzer Lajos tábornok ur.

Nagyméltó-águ Lovetto Károly altábornagy ur.

Latscher Viktor, bonyhádi Perczel József és Riegel Emil tábornok urak.

Lösch József alezredes ur.

Kafka Ignát ezredes ur.

Baró Leonhadi Károly ezredes ur.

Baró Nagy Gyula őrnagy ur.

Horvath Lajos őrnagy ur.

Gróf Breda Viktor kapitány ur.

Versenybizottság:

Mariassy László őrnagy ur.

Gróf Starhemberg Vilmos kapitány ur.

Baró Schwaben-Durneiss Gyula főhadnagy ur.

Gróf Haller Jenő hadnagy ur.

Indítók:

Chernelházi Chernel Victor kapitány ur.

Gróf Szapary József kapitány ur.

Pályafelügyelők:

Kirsch Frigyes kapitány ur.

Revész Baunt kapitány ur.

Mérleg:

Lindenmayer Ferenc kapitány ur.

Gróf Hardegg Jenő főhadnagy ur.

1. Félvér akadályverseny.

Tiszteletdíjak a 4 első ló lovasának, 4 éves és idősebb belföldi felvér lovak számára, melyek 1900. évi április hó 1. óta nem voltak idomár kezében. Távoltság 4000 méter. Súly 62 kg 4 éveseknek 5 kg. engedve. Lovaknak melyek egy gát- vagy akadályversenyt nyertek 5 klgammal több Lovasok, kik nyilvános sikkát- vagy akadályversenyt nyertek, 2 klgammal több.

Tét 10 korona fuss vagy fizess.

2. Altisztek vadászversenye.

Tiszteletdíjak az öt első ló lovasának. Századonként 2 altiszt, 1 altiszt az utász szakaszból. Lovagolandó a Master után.

1. század sárga szalag.

2. század zöld szalag.

3. század kék szalag.

4. század veres szalag.

5. század fehér szalag.

6. század szürke szalag.

utász szakasz rózsaszín szalag.

3. Tiszti szolgálati lovak akadályversenye.

Tiszteletdíjak a 4 első lovas számára. Távoltság 3200 m. Súly 72 klg. Lovak, melyek egy tiszti akadályversenyt, vagy tiszti vadászversenyt nyertek, ki vannak zárva. Lovagolandó a tulajdonos által Tét nélkül.

4. Gátverseny. Tiszteletdíj a 4 első lovasnak, 3 éves és idősebb lovak számára, melyek 1900. április 1. óta nem voltak idomár kezében. Távoltság 2400 méter. Súly 3 éveseknek 60 klg., 4 éveseknek 49 klg., 5 éveseknek és idősebb 71 klg. belföldi felvérnek 5 klg. engedve. Lovak, melyek egy sikkát- vagy akadályversenyt 2000 korona értékig nyertek 5 klgammal, ezt meghaladó értékben 8 klg.-mal többet. Lovasok, kik sikkát- vagy akadályversenyt nyertek, 2 kg. több.

Tét 20 korona, fuss vagy fizess.

5. Huszárok vadászversenye.

Tiszteletdíjak az öt első ló lovasának. Századonként 2 huszár, 1 huszár az utászszakasztól. Lovagolandó a Master után.

1. század sárga szalag.

2. század zöld szalag.

3. század kék szalag.

4. század veres szalag.

5. század fehér szalag.

6. század szürke szalag.

Utász szakasz rózsaszín szalag.

6. Tiszti szolgálati lovak akadályversenye. Tiszteletdíj a 4 első ló lovasának. Szolgálati lovak részére. Távoltság 4000 m. Súly 72 kg. Lovak, melyek egy tiszti szolgálati lovakon lovagolt akadályversenyt vagy tiszti vadászversenyt nyertek, 3 kg.-mal több. Több ilyen verseny nyerője 5 kg.-mal több. Tulajdonos által lovagolandó. Tét nélkül.

7. Nagy akadályverseny. — Tiszteletdíj a 4 elsőnek, 4 éves és idősebb lovak számára, melyek 1900. április hó 1-én nem voltak idomár kezében. Távoltság 4800 méter. Súly: 4 éves 68 kg.; 5 éves 73 1/2 kg.; 6 éves és idősebb 75 és fél kg. Gát- vagy akadályverseny nyerője 2000 korona értékig 5, ezt meghaladó értékben 8 kg.-mal több. Belföldi felvér lovaknak 5 kg. engedve. Lovasoknak, kik nyilvános sikkát- vagy akadályversenyt nyertek, 2 kg.-mal több.

Tét 20 korona fuss vagy fizess.

Jegyzék.

Mindezen versenyek csak tisztéknek saját lovaival és tiszték, hadapródok és egyéves önkéntesek által lovagolva, érvényesek.

Verseny alatt (nem nyilvános verseny) is értetik.

Baró Leonhadi huszárezredes beszéde.

— Saját tudósítónktól. —

Nagyvárad, július 24.

A derek Vilmos huszároknak, a kik Nagyváradon készülnek a volta diadal jubilaris ünnepére nagy örömnappal volt ma. Leonhadi báró ezredes, az emberszeretetéről szelében ösmert katonai szemlélet tartott a legénység fölött, s meglegedésének hazafias magyar érzéssel teli beszédben adott hangot. — Őszinte, meleg, a mellett katonás kifejezése volt ez a beszéd a magasrangú tiszti gondolkodásának, érzésének, igazi hűnusa annak a szeretetnek, mely a vitéz katonáihoz csatolja.

A Nagyváradon időző Vilmos huszárok ma reggel a Bónéi kút mellett elterülő gyepen gyakorlatot tartottak, melyet Leonhadi báró ezredes is megzemlélt. A gyakorlat végeztével valóságos elragadtatással nyilatkozott a tiszték előtt a legényeg kiképzéséről. Sorakozó után az ezredes a csapat elé lépett s nagyérdékű beszédet intézett huszáraihoz abból az alkalomból, hogy az ezred nagy ünnepét üli, s hogy a manőverek után a legénység nagyrésze szabadságra megy.

— Mindenkor, minden körülmények közt azt tartásotok szem előtt — mondta az ezredes — hogy magyar fiúk vagytok, ez legyen a büszkeségetek. Ne csak mint katonák, de mint a magyar haza fiait is igyekezzetek javára válni a nemzetnek. Vigyázzotok kell huszárok, hogy ezredetekre s a nemzetre szégyent soha ne hozzatok. — Én szívemből büszke vagyok arra, hogy ilyen katonának a hetes huszároknak vagytok parancsnokok.

Körülbelül ezeket mondta Leonhadi báró ezredes, aki még kitérte türelemre intette az újonczokat, s arra kérte őket, hogy majdan, ha arra kerül a sor emberséges módon, szeretettel bánjanak a katonákkal, kiknek oktatását rájuk bizzák.

— Ami nektek rosszul esik, az rosszul fog esni azoknak is, akik nektek elvégre bajtársaitok lesznek.

Az ezredes beszédének rendkívül nagy volt a hatása, s bizony nem egy vitéz, kemény huszár hallgatta mélységes megindulással a kiváló parancsnok szavait. — Katona tiszti körökben ma egész napon át élénken s nagyon szimpatikusan foglalkoztak az ezredes beszédével.

A Vilmos huszárok holnap, kedden ezred gyakorlatra vonulnak ki s a gyalogezredekkel együtt éjjeli gyakorlatot tartanak a Püspökfürdő felé vezető úton.

Neumann ur konzervatóriuma.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, július 25.

A mennyi bünténye van Európának, az mind Magyarországból szedi áldozatait, vagy legalább azok egy részét. Az alábbi tudósításban — egy anyának a panaszára — valami Neumann Julius ur konzervatóriumához és zeneművészeti vállalatjáról rántjuk le a leplet, felhívva a jeles ur működésére a rendőrség figyelmét s figyelmzettvén a közönséget, hogy Neumann ur és a hasonló vállalatok üzelmének felne üljön.

A tanulságos eset a következő: Körülbelül két hónappal ezelőtt több fővárosi lapban Neumann Julius ur hirdetés tett közbe, a melyben a „Venedig in Wien”-ben felépő tánc és énektársulata számára 14—17 éves magyar leányokat keres, hangsúlyozván, hogy konzervatóriumában csak tisztességes leányok nyerhetnek kiképzést és elhelyezést a művészi körben. A hirdetés elolvasás után több szegény szülő, hogy családjának nyomorán enyhítsen, elvitték némi zenei előképzettséggel bíró leányukat Neumann Julius urhoz, ni a Vas-u. 11. szám. alatt ültette a konzervatóriumát.

Neumann a leányok szüleivel 3 évre szerződést kötött és ebben kötelezte magát, hogy a leányokat étellel és ruházattal ellátja. A szerződés egyik passzusában azonban kikötötte, hogy az esetre, ha a leányuk a kikötött 3 éven belül a társulatot el akarja hagyni, kétezer korona kártérítést tartozik fizetni a tánc és énekművészet tanításért.

Neumann figyelmeztette a szülőket, hogy az ő társulata eltér az ehhez hasonló trüppoktól, meztől féltékenyen őrizi társulata tagjainak tisztességét, becsületét és éppen ezért alakítja meg társulatát fiatal leányokból. Gye mekik becsülete miatt tehát a szülőknak nem kell agódnok.

A szülők lelkiismeretükben tehát megnyugodva írták alá tehát a szerződést. Az idő rövidége okáért naponként kétszer, délelőtt és délután jártak el a fiatal leányok Neumann Vas utcai lakására, hol őket főnökük felesége segítségével táncolni és énekelni tanította. Neumann többször figyelmeztette a leányokat, hogy fiatal emberekkel ne kössenek ismeretséget, mert ő csak tisztességes leányokat használhat.

A leányok visszamondták szüleiknek főnökük „intó beszédét” és a szülők örömmel várták a napot, a mikor a leányok utra indul és talán mint híres művész nő fog 3 év múlva visszatérni.

E hó 1-én Neumann Julius társulatával utra indult és meg az nap felépett a „Venedig in Wien” című bécsi mulatóhelyen. A táncprodukciók kezdetlegessége miatt azonban a mulató igazgatója Neumannnak felmondott, ki társulatával már másnap egy bécsi zengerájban működött.

Előadás után Neumann ur, — mint ez ilyen helyen már szokásos — a gyermekleányokat kivágoti ruhában az asztalhoz kísérte és öreg uráknak mutatta be. Ha meghívják benneteket vacsorára — ugymond — csak finom é drága ételeket és pezsgőt rendeljétek, aztán mondjátok, hogy nincs pénzetek, ha pedig barátságosak hozzatok, ne húzódjatok őlük . . .

Neumann ur e manipulációja tudomására jutott az egyik leány anyjának, ki azonnal Bécsbe utazott, hogy leányát Neumann orgiájából kimentse.

Nem igen könnyen sikerült ez, mert Neumann a szerződésleg kötött 2000 korona-lefizéséhez ragaszkodott. Az anya azután a bécsi rendőrséghez fordult, mely igen jól ismerte Neumann erkölcsstelen üzelmét s a 14 éves leánykát kiadni kényszerítette.

Rendőrségünk éberebb figyelemmel kiérhetné lapok ehhez hasonló hirdetésait, mert rövid idő alatt ez a harmadik ilyen társulat, a mely gyalázatos módon szedi társulat áldozatait.

Lezuhant a robó vonatról.

— Szerencsétlenül járt államvasuti mérnök. —
Debreczen jul. 25.

Ugrhy Mihály államvasuti mérnök f. hó 18-án a Budapestről éjjel 10 óra 40 perczkor induló gyorsvonatra szállt be, hogy a Tárában nyaraló családját meglátogassa. Szabadsága még csak augusztus 1-én kezdődött volna, azonban a családja felől érkező nyugtalanító hírek miatt szabadságának rögtön megkezdését kérelmezte, a mit az igazgatóság, tekintettel a fennforgó körülményekre meg is engedett.

A mérnök, a ki rajongó szeretettel csüngött nejeén, a nyugtalanító hírek miatt teljesen felizgatott állapotban ült vonatra és türelmetlenül várta, hogy beteges nejét viszont láthassa.

Az éjjeli mozgalom őt is betegé tette, úgy hogy mikor a gyorsvonat a kora reggeli órákban Kassara érkezett, a mérnök gondolkodni kezdett, vajjon ne szakítsa-e fébe utazását, hogy itt faradalmait kipihenje és elalétságából teljeen magához térjen. Azonban a családja utáni vágy erősebb volt azánlékánál, úgy hogy Ugrhy mégis csak fel ült az Oderberg felé menő gyorsvonatra.

Rosszullete miatt a kalauztól külön szakaszt kért, hogy ott kényelembe helyezve magát, kevés időre lepihenhessen. A kalauz megkérte hogy iglónál költse fel. Dacára kimerültségének, nem szált álom a szeméire, folyton az ő kedves nejeére gondolt, a ki most türelmetlenül várja megérkezését. A szakaszba fülledt volt a levegő, Ugrhy tehát a kocsi folyosójára ment, hogy a hegyek felől jövő friss levegőt szivhassa magába. Kis-Ladna és Margit-falu között történtet a szerencsétlenség, a mint azt későbbi sorainkban ismertetni fogjuk. Most csak menjünk tovább.

Igló előtt a kalauz beeyított a szakaszba, és a mérnökök hült helyét találta. Végigjárta az egész vonatot, azonban hiába. A mérnök podgyasza itt volt, — ő maga azonban sehol. A kalauz jelentést tett a dologról. Besürgőnyöztek az összes állomásokra, egy sem tudott az esetre nézve felvilágosítást adni.

Brommer Ede margitfalvi állomásfőnök is kutatást tartott a vonalon és több órai keresés után megtalálta a mérnököt Margit-falu és Kis-Ladna között. Ott feküdt jó távol a vasuti töltésől nagy sebbel a fején és több csonttöréssel lábain. Egyelőre bevitték a margitfalvi állomásra, a legközelebbi vonattal pedig Krompachra, a hol azonnal két orvos vette kezelés alá. Ott a »Hungaria« szállodában apolják a szerencsétlenül járt mérnököt, a kit valószínűleg megmenthetnék az életnek. Krompachon vettek fel jegyzőkönyvet az esetről, egyszersmind megindították a nyomozást, hogy tulajdonképen mint történhetett a szerencsétlenség.

CSARNOK.

Magda.

Regény egy kötetben.

Irta: Sipos Béla.

(Folytatás.)

88.

A kocsi megállott Magda lakása előtt. Déri felrohant a lépcsőn. Pár pillanat múlva azonban már lent volt.

Megnézte óráját 1/12 óra. Kihajtatott az állomásra, s jegyet váított a gyors vonatra Székvárra.

Ment Magda után ész nélkül, meggon-dolatlanul.

XXII.

A vasuton kis-é csilapodott izgatottsága. Belátta, hogy oktalanság volna Magdának rontani, nem érne vele el semmit. Csak jobban kiélesitené, elmérgesitené a helyzetet. Elhatároztta, hogy megérkezése után vendéglőbe megy ott marad este a színház kezdetéig.

A mint gondolkodott Magda tette felett, megérlelődött benne az a tudat, hogy a leány már nem szereti, vagy talán nem is szeri tte. De most végre biztosat fog tudni. Kissé férfiatlan ugyan a leselkedés, de ez egyszer ő is vallotta, hogy a cél szentesíti az eszközöket.

A székvári állomáson még az a szerencsétlenség is érte, hogy nem kapott kocsit, Gyalog kellett bemenni a messze fekvő szállodába. Attól ugyan nem tartott, hogy felismerik, de jobban szerette volna, h elrejtőködbetik.

A szálloda előtt álldogált egy darabig, törte a fejét, mivel üsse agyon szobájában az időt. Egyszerre valaki a háta mögé került, s befogta mindké szemét.

— Talaid ki, ki vagyok?
Derit egy pillanatra harag öntötte el. Hát itt is van ismerőse? A mint azonban vissza fordult, majd em elszedűt a banulól.

Kehid-i volt.

— Hat te, hogy kerülz ide batvam?

— Ugye csodalkozol rajta. Hanem megfejtsem hamarosan. A szom-zéd Dombovar községben szőlőt vettem, s nyári lakot épittetek a kellős közepébe. Itt Székváron alkudozom az építő mesterrel, azért jöt em át.

Hanem te mit keresel gróf Vas főispáni birodalmában? Talan csak nem akarsz vele duellalni Magda miatt?

Déri lelke mélységes fájdalom lepte meg az öreg szavaira. Szeretett volna neki egy pillanat alát mindent elmondani, a sok szenvedé t, basatot és keserűséget, de nem tudott szólni.

Folyt. köv.

Szerkesztői üzenetek.

Justus. B.-Ujváros. Köszönet a magvas, érték-s cikkért. Legközelebbi számunkban közölni fogjuk.

Lethe. A két előbb beküldöt fordítást azért nem közölhetjük, mert avut. Saphirt mar nem tudja a mi jó izlé-ű közönségünk meg-mészteni. Meltóztassék az ujjab német írók közül választani valakit s annak a művével megtisztelni.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűből szedett minden szó 4 fillér.

Leány, női kalap üzletben, ki az eladásban és készítésben elegendő ügyességgel és jártassággal bír, azonnal alkalmazást nyer a Párisi Divat Áruházban Debreczen a főposta mellét. 10.

Ügyes ügynök ma as provisió mellett állandó alkalmazást nyerhet. Czim a kiadó hivatalban. 18.

Czimbalom ócska, jókarban levő. megvételre k rest-tik, Czim a kiadóhivatalban. 17.

Bor, kitűnő minőségű 120 h-e o i er er melléki bor, nagyrészen baxar és rizling, nagyban eladó D-rabos u-c-a 59. (24.)

Tanuló, jó hazból való vaskereskedésben felvétetik.

Hegedü órákat óhajt venni egy kö-zépiskolai tanuló. Czim a kiadóhivatalban.

2 Zala-Drill sorvető-gép, telj-sen jó karban, feltűnő olcsón eladó Klein Jakab gépraktáronál, főpiacz, főtrafik udvar. 5.

Sertésvásár.

Kőbányai sertéspiacz. jul. 23. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronkint 400 kgm felüli 46—48 kr. Közép pkind 300—400 kg. sulyban ——— kr. 320 kilog sulyban Fialal közép (páronként 251—320 kg. 50—15 kr. Fialal könnyű páronkint 250 kg. sulyban 45 1/2—50 krig. Szerbiai: Nehéz pkind 260 kg. sulyban 48 1/2—49 krig.

Sertéslétszám: 1900. évi jul. hó 22. napján volt készlet 42702 darab, jul. 23. felhajtott 499 drb. 1900 jul. 23 án elszállítatott 305 drb. jul. 24-re maradt 42702 drb.

Budapesti gabonatözsde.

jul. 25.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Baza	KILÓ	Ár 100 kg.		KILÓ	100 kilogramm ára	
		ottól	frtig		ottól	frtig
Ciszvidéki	o	77	7.10	80	07.75	07.95
"	"	77	7.15	81	07.80	08.05
"	"	78	7.31	82	—	—
Fehérmegyei	"	79	7.41	83	07.80	08.90
"	"	76	7.05	80	08.05	08.25
"	"	77	7.10	81	—	—
"	"	78	7.25	82	08.90	08.95
Pest vidéki	o	79	7.30	83	07.85	08.05
"	"	79	6.90	80	07.90	—
"	"	76	6.95	81	07.95	07.95
Bánsági	o	78	7.10	82	7.80	08.00
"	"	79	7.20	83	0.30	—
"	"	76	7.20	80	—	—
Bácskai	o	77	7.25	81	—	—
"	"	75	0	82	—	—
"	"	79	0	80	—	—
"	"	0	—	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Rozs elsőrendű	uj 70—72	6.45 6.65
" másodikrendű	"	6.25 6.40
Árpa takarmánynak	" 60—62	5.90 6.10
" égetni való	" 62—64	5.60 5.80
" serfőzdei	" 64—66	0. — 0.00
Zab	" 39—41	5.35 5.45
Tengeri bánsági	"	5.60 5.85
" más nemű	"	0.00 0.00
Rencze bánsági	"	— —
göles	"	5. — 5.30

Dr. VARGA EMIL

városi ker. tiszti orvos.
Főreáliskolai orvos és középisk. egészségstan tanár.

GYERMEKORVOS.

Lakik: Széchenyi-utca 26 sz.
Rendel: d. e. 8—1/2 10.ig.
d. n. 2—4.ig.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy egy darab 15 soros vetőgép, egy darab gyűrűs henger, egy darab löhere rosta és egy 4 löherejű cséplő gép fennálló járgánnyal folyó év **július hó 30-án délután 3 órakor** itt Debreczenben Simonffy utca 50 szám alatti háznál tartandó nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek elfog adadni, mely árverésre a venni szándékozók ezennel meghivatnak.
Debreczen, 1900 évi július hó 25.

Balogh Imre,
mint a debreczeni kir. közje-y-zői kamara 811/1899. s ámu rendelvénnyével, Lestyán Adorján debr. kir. közjegyzőnek kirendelt állandó helyettese.

Szállítok :

Saját termésű **gyümölcs és szőlőből** 5 kg-tól fölfelé, minden mennyiséget jutányos áron. **Dinnye, paradicsom, zöld ugor-ka és paprika** szállításánál a helyi piaczi árak mérvadóak. Pénz előre küldendő, különben utánvétetik. Jóhírű czéggel esetleg kötést csinálók.

GONDA K.

szőlőtulajdonos
Ujvidék.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák**, (Galandócs-elhajtó.)
Millió embernek ezer visszaadta teljes egészségét!
Kik galandféregben és gyomorhajban szenvednek.

Védjegy. **Pántlikagilisza fejestől**,
a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett a legrövidebb idő alatt (6 perc alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagilisza féreg nincs is jelen. Az életkor megjelölendő. **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 forint postai utánvétellel vagy 3.50 előre való beküldésével. **A pántlikagilisza tünetei a következők:** Az arcz halványsárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyájkasodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások, szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test meglagodása, gyomorsav, gyomorhív, gyakori felbűfögés, bélgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuró, szívó fájdalmak és szurások a belekben, szivdobogás, a vérkeringés rendtelenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a buskomorságra való hajlam, életuntagság és a halál óhajtatása.

Egyedül valódi kapható: **SCHNEIDER JÓZSEF** gyógyszerésznél, **Resiozán, Fő-utca 49.** (Délmagyarország)

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására adni, hogy helyben

Kossuth-utca 19. szám alatt

fiókraktárt

nyitottam, ahol **katonai és minden egyenruhák és felszerelési cikkek**, valamint **polgári ruhák**, további **vívóeszközök, lő-felszerelések, magyar díszruhák, szolgai libériák** stb. ép oly minőségben és kivitelben kaphatók, mint a budapesti intézetemben.

Nem kimélttem sem fáradságot, sem költséget, hogy Debreczen városában — az új kornak megfelelő egyenruha intézetet nyissak és ama reményemnek adok kifejezést, hogy Debreczen városának és környékének n. é. közönsége bizalmával fog kitüntetni.

Kiváló tisztelettel

BLUM SÁNDOR

eisőranju egyenruhazati intézet

orosz csász. nagyhercegi udvari szállító

a honvédség, csendőrség és koronaőrség szerződéses szállítója

Váci-utca 17-ik szám.

Főraktárak: Debreczen és B.-Gyula.

A szénsavas ásványvizek királya a borszéki borviz.

Borszéki gyógyfürdőn

Erdély, Csikmegye,

a fürdő idény tart Junius 15-től Szeptember 15-ig.

Borszék Szász-Régen között kényelmes bérkocsik, junius 1-től szept. 1-ig gyorskocsik közlekednek. Gyorskocsira előjegyezhetni

Miklós, Görögnél Szász-Régen.

Prospectussal, felvilágosítással szolgál az **Igazgatóság, Borszék.**

Posta, távirtda, állandó fürdőorvos helyben.

Borszék, 1900. június hó.

Igazgatóság.

Kapható mindenütt; Debreczenben: **Csanak József, Kontsek Géza, Geréby Fülöp** utadai, **Szabó Zsigmond** és **Félegyházi János** uraknál.

Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerertáramban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszerraktára **DEBRECZENBEN**, (Tisza-palota.)

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.